UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Practica Octaviani Vestrii I. C. Foro Corneliensis

Vestri, Ottaviano

Coloniae Agrippinae, 1597

VD16 V 940

De dolo & co[n]tumacia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-63002

Visual Library

nem ſententiam inficias iere, videbis Tiraquell. de vtroque retractat. §. tricesimo ſ. xto, ad finem tit. num. 79. cum ſeq. ille enim more ſuo, (fuit procul dubio omnimodo vir lectionis, diligentiſsimæque ol ſeruationis) egregiè ac copiosè rem explicat. Quam quidem com. opin. temperabis, vt modò de principe diximus, nec non quoties citatio fieret pro cauſſa, quæ die feriata tractari poteſt, & quæ ſint eæ cauſſæ, videbis in l. 2. & 3. ff. de fer. notant Doct. in d. l. ex quacunque. Nico. Anto. Grauatius.

Cæterùm.) *Huc quoque vergunt, quæ ab Alexand. ſcribuntur conſi. 2. libr. 3. & in l. 4. §. Prætor. ff. de dan. inf. & iterum conſi. 201. libro 2. & conſil. 137. eod. lib. & à Mari. Socin. in tractat. de citat. art. 13. numero 4. Et hoc, quod Veſtr. ait, in relatione citationis per edictum locum habet, ſecus vero in aliarum citationum relationibus, vt per Abb conſil. 28. lib. 1. & Dec. conſi. 538. viſo puncto. numero. 7. Nicol. Anto. Graua.* g

De dolo, & contumacia.

CAP. IIII.

SVMMARIVM.

1 Citatio per edictum non circumducitur, actore neque reo die indicta non comparentibus, quò ad futuros actus, ſed tantùm quo ad illum, qui indictam habuit diem.

2 Actore non comparente, quomodo contra eum procedatur, & nu. 16.

3 Contumax ad nouam citationem non admittitur, niſi caueat de comparendo in termino.

4 Reo non comparente quid agendum ſit, quomodoq; in eum procedendum.

5 Citationis exequutæ relatio prius facienda eſt,

quàm iudex in contumacē procedat. fallit tam

6 Citatio ſi verbo tantùm producatur, multiplex poteſt eſſe eius vtilitas.

7 Concluſio operatur, vt vlteriori probationi renunciatum eſſe videatur. fall tamen, vt num.

8 Citatio contra putantes intereſſe non arctat ad comparendum, niſi quatenus citatus velit.

9 Contumax comparens admittitur ad cauſſam in ſtatu, quo ea reperitur.

10 Paupertas quando excuſet, & quando non.

11 Reſtitutio in integrū intra quadrienniū petēda.

12 Beneficiario mortuo, quomodo in lite procedendum.

13 Reo mortuo pendente iudicio, quomodo in cauſa procedendum erit.

14 Citatio neutro comparente circumducitur. fall. tamen.

15 Citatio generalis ad totam cauſſam fieri poteſt, limitatur tamen.

16 Contumax non auditur, niſi refectis expenſis, & aliàs, vt nu. 20.

17 Contumax vt quis dicatur, neceſſe eſt ipſius contumaciam accuſare.

18 Contumax quo caſu non punitur.

19 Sententiæ formula & petitionis, abſolutionis ab inſtantia iudicij.

21 Appellari an poſſit à condemnatione expenſarū ob contumaciam.

22 Expenſæ contumaciales præſtātur, etiam ſi contumax iuſtam litigandi cauſſam habuerit, & quæ expenſæ veniant.

23 Ci-

23 Citatio vt valeat, quæ conſideranda ſint.
24 Citationis exequutæ relatio die feriata fieri non poteſt.
26 Probatio nulla maior, quàm per rei euidẽtiam.
27 Paupertas à contumacia excuſationem præſtat multis & alijs in caſibus.
28 Iudex pauperi teſtes producere non valenti, ſubuenire debet.
29 Pauper quis dicatur, arbitrio iudicis committitur.
31 Pauperum cauſſæ gratis audiri debent.
32 Pauperi prouidendum eſt à iudice de aduocato, aliàs mortaliter peccat.
Aduocatus gratis pauberi patrocinari debet, aliàs peccat. ibidem.
33 Pauperi appellanti gratis danda eſt actorum copia.
34 Reſtitutio in integrum infra quadriennium peti debet, & quando iſtud quadriennium currere incipiat.
35 Tempus quadriennij ad petendam reſtitutionem in integrum non currit, donec prælatus viuit, qui rem Eccleſiæ malè alienauit.
36 Læſio enormis & enormiſsima quæ dicatur.
37 Mandatum procuratoris in beneficialibus expirat per mortẽ mandantis, etiam re non integra.
38 Iudicium contra mortuum, etiam ſi per viuentẽ defendatur, eſt nullum. fall. tamen. vt num. 41.
39 Mandatum morte mãdantis an & quando expiret?
40 Res integra quomodo intelligatur

41 *Iudicium mortuo principali valet cum procuratore, ſi is tamen dominus litis effectus fuerit.*

1 CItatione * in partibus legitimè intima-
ta, & exequuta, aliquando euenit, vt neu-
tra partium compareat die indicta, nec a-
liàs hoc caſu, prout iuris eſſet, circumduce-
tur citationis edictum, neque mutuæ contuma-
ciæ fieret compenſatio, iuxta l. ſi ambo ff. de
compen. Sed ſi poſt eam diem altera partium
comparuerit, poterit nihilominus contra aliam
non comparentem, etiam ſine alia citatione,
prout ſuprà docuimus procedere, idque ea ra-
tione, quòd ſimiles citationes Rom. Cu. vt alias
diximus, non conſueuerint fieri ad certum actũ
tãtùm. quo caſu procederet text. in d. l. ſi ambo.
ſed ſunt potius generales ad ſingulos actus & to-
a tam cauſam. *a* Quamobrem licet per non com-
paritionem vtriuſq; effectum circunductionis
b admittamus, operaretur tantum reſpectu illius
primi actus, qui diem habet indictam, & quo ad
reliquos actus citatio ex ſua generalitate rema-
nebit adeò efficax, vt quandocunque actor, vel
reus comparuerit, poterit contra non comparen-
tem, tanquam contra contumacem, vſq; ad dif-
finitiuam incluſiuè procedere. Roma. conſil. 70.
arctat enim ad duo ſimilis citatio. *b* Primùm eſt,
ad camparendum ſimpliciter: alterum, ad com-
parendum certa die: cap. cum dilecti. §. ſed con-
tra. ver. præterea cum mãdatur de dolo & cont.
Quòd ſi neutra pars die indicta compareat, cir-
cunducitur edictũ quò ad comparitionẽ certa
die, & remanebit alia dies citationis, quò ad ſim-
plicẽ cõparitionẽ, ad tex. cum no. in c. conſuluit
de off. dele. in qua ſi quis litigatorũ fuerit contu-
max,

max, poterit contra eum, tanquam cõtumacem procedi, niſi iudex vellet de benignitate eum, vel expectare, vel de nouo citare d. ca. conſuluit cum nota. Rota de reſcript. licet impetrans 345. in no.

c Quod * ſi reus compareat, non etiam actor. c
Siquidem ſi ante reproductã citationis exequu- 2
tionem, formulam procedendi pro reo, vbi citatio non actori met, neque certo, ſed aſſerto duntaxat eius procuratori decreta fuiſſet, ſatis ſuprà, titulo ſecundo docuimus, modò docenda eſſet formula proceſſus pro eodem reo, vbi citatio actori met, vel legitimo eius procuratori fuiſſet decreta, abſtineretque à reproductione & proceſſu, quo caſu conſueuit Palatium, & ſi ſibi de citationis exequutione non conſtet, propter præſumptionem, quæ oritur ex comparitione rei, credere aſſertioni ipſius rei, de exequuta citatione, medio tamen iureiurando, & cum ſimili iuramento admittere reum comparentem ad proſequutionem cauſæ contra actorem, ac etiã vbi actor, nullo dimiſſo procuratore acceptante à Romana curia receſſiſſet, reo ſic admiſſo, proceſſum per audientiam contradictarum tanquã contra contumacem concedere. Rota deciſ. 402. actor præſens de reſcri. & de dolo & contum. in no. Et vbi cauſſa ſit talis, quæ litis conteſtationẽ deſideret, & reus non aliàs reperiat libellum oblatum, dabitur reo condemnatio expenſarum aduerſus actorem non comparentem abſque alia citatione, ac etiam ſi voluerit abſolutoriam ab inſtantia iudicij, ſed d noua erit opus ad hoc d
actoris citatione, iuxta not. per Inn. in ca. conſuluit de off. dele. at ſi reus libellum reperiat obla-

tum, & dabitur condemnatio expenſarum vt ſu-
prà abſque alia citatione, non etiam abſolutori
ab imperitis, niſi actore rurſus ad hoc citato. In-
no. d. c. conſuluit. Rota deciſ. penu. in anti. Qu
ſi cauſſa talis ſit, quæ litis conteſtationem no
deſideret, vtpote beneficialis, vel aliàs ſpiritua-
lis, & dabitur reo ſic citato, vel appellato in te-
minis, Clem. cauſſam. de electio. contra actorem
vel appellantem in terminis dictæ Cle. non com-
parentes, abſolutoria ab impetitione eiuſdem a-
ctoris, ſi modò reus, vel citationem reproducta
reperiat, vel ipſe de eius exequutione aliàs legi-
timè doceat, & ſimiliter appellatus, vel inſtru-
mentum appellationis eiuſdem, vel productum
reperiat, vel ipſe producat, ſin autem reus non
aliàs reperiat citationem ac eius exequutionem
reproductam, & velit admitti ad proſequutio-
nem cauſæ medio iuraméto ſuo, vt ſuprà admit-
teretur, ſed cum temperamento, ſi modò reus
per aliquod temporis ſpacium, poſt decretam
citationem compareret, vel procuratorium mi-
teret, ita vt infra illud veriſimiliter citatio ex-
qui potuiſſet, aliàs expectari ſolet reus per ali-
quod tempus arbitrio auditoris. Si verò reus
nollet iurare, non aliàs daretur ſibi abſolutoria
ab impetitione actoris, ſed ab inſtantia iudicij,
cum temperamento tamen, de quo ſupra, Rota
d. deciſ. 402. vſque in finem, ſi actor præſens de
e dolo & contum. in no. e Admoneo tamen quòd
in caſibus, quibus reo condemnatio expenſarum
tantum dabitur, poterit etiam obtinere decre-
1 tum, quòd * actor ad nouam citationem non ad-
mittatur, niſi idoneè caueat de comparendo in
termino, ad tex. cũ materia in cap. actor de dolo
& cont.

& contu.in 6. Comparitionem autem intelligas indefinitè, prout indefinitè prolata eſt, in ca. actor, videlicet cum perſeuerantia vſque ad finē litis, gl. ibidem verbo ſufficienter, auth. generaliter. C. de epi. & cle. Cautionem denique intelliges idoneam, videlicet datis pignoribus, vel fideiuſſoribus. l. ſi mandato. §. ſi ff. mand. niſi talis eſſet actor, qui ſimilis cautionis facultatem non haberet, tunc enim iuratoriā dabit. c. per veſtras, de do. poſt diuor. reſti. d. auth. generaliter. C. de epiſ. & cle. not. per gl. verbo generaliter. Inno. & alij in d. c. actor de do. & cont.

Quòd * ſi ctor compareat, reus verò non, & 4
tunc quia ſimiles citationes Romanæ Curiæ, vt ſuprà diximus, ſi de beneficio ex diſpoſitione iuris & natura cauſæ, & quauis alia re agatur, ex præſcripta obſeruatione curiæ habent in ventre peremptorium, abſque alia eius expreſſione, Rota deci. 245. de ſent. & re iud. licet in cauſis in no. poterit contra illum vſque ad ſententiam incluſiuè per audientiam contradictarum procedere, Rota d. deciſ. 245. de cita. & de cita. nota quòd aliquis abſens 638. in ant. Aegi. de iud. fuit citatus conclu. 310. Amplius poterit nedum ad ſententiam, ſed etiam ad exequutionem, contra ſimilem contumacem procedi, etiamſi alia opus eſſet commiſſione dependenti, tam in cauſa principali, quàm in articulo exequutiuo. Quæ minus eſſet alia, quàm per ſimilem audientiam contumaci intimandam, Rota deciſ. 115. in vim commiſſionis de reſcript. ſeu commiſſio. in not. Immo citationes, quæ ſolent per ſimilem audientiam fieri, ſunt magis vrbanæ, quàm neceſſariæ, Rota d. deciſ. 345. quare ſi aliqui per audientiam omit-

omitterentur termini, non vitiaretur proceſſu
Aeg.d.conclu.310.
f ſAdmonemur * tamen, quòd non poterit iu-
5 dex contra reum ſic citatum, tanquam contra
contumacem, per ſimilem audientiã procede-
niſi de exequutione citationis fuerit ſibi prius
ēta relatio, & ſi poſt aliquem actum fieret, no
tamen conualeſceret actus, ſic nulliter geſtu.
Bar. l. hoc autem. §. 1. ff. ex qui. cau. in poſſ. ea. in
l. multum. ff. de cond. & demonſt. Inno. in c. cùm
contingat de offic. de leg. Bal. in l. conſentaneum
col. fin. in fin. C. quomodo & quando iudex, quæ
tamen perpetua non ſunt. Finge quod ſi expecta-
retur relatio, mora periculi eſſet. Rurſus quod
iudex ex aliqua præſumptione credidiſſet parté
citatam, licet adhuc de relatione nuncij ſibi non
liqueret, tunc enim, ſi iudex ante relationem ad
aliquos actus procederet, conualeſcerent omni-
nò per relationem ex poſt facto ſuperuenienté,
Bald. in l. falſus, C. de furtis, ideò inoleuit praxis
in palatio, vt pro iſta credulitate iudicis, ſatis ſit
allegare citationem exequutam, quam allegati-
onem practici vocant productionem verboſi-
ctam, ea enim ſolent cauti procuratores vti etiã,
vbi citationem iam exequutam haberent in ma-
nibus, idque ſub ſpe futuræ comparitionis cita-
ti, quæ ſi contingeret, releuaret actorem à reali
productione eiuſdem exequutionis, is enim, qui
poſt emanatam citationem comparet, præſumi-
tur citatus. Aegid. præſumptio. conclu. 364. &
contra ipſum, vel eius legitimum procuratoré,
ſic comparentem, poterit auditor, ad quem nul-
la exequutio citationis, vel eius relatio peruc-
niſſet procedere. Rom. de cita. ſi aliqua cau. 637.

in ant.imò dicit collector, quid ex obſeruatione palatij valeret ſimilis proceſſus, etiam ſi procurator comparens non aliàs ſpeciale, dum tamen aliàs ad ſubiectam cauſſam ſufficiens haberet mandatum, idque etiam ſi talis procurator non ſpontè comparuiſſet in cauſſa, ſed per actorem repertum in curia, ante reproductam relationẽ exequutionis contra principalem factæ ad cauſſam huiuſmodi traheretur. Quo caſu ſuadet collector ibi cautius eſſe, ſi actor procuratorem ſic repertum & citatum compelli procuret iureiurando reſpondere, ſi ſciat, vel credat, citationem contra principalem ſuum fuiſſe in partibus exe-
quutam, ex hac * practica producendi verbo tan- 6
tùm citationem multiplex poteſt eſſe producentis vtilitas; Prima, quòd plerunque citationes in partibus non ſat legitimè exequuntur, nonnunquam defectus eſt in relatione exequutoris, quo caſu, ſi realiter ante rei comparitionem reproduceretur, poſſet reus, vel eius procurator, ad cauſſam miſſus, antequam compareret, & mandatum daret, reſcire defectum relationis, vel exequutionis, & proinde à comparitione abſtinere; Quòd ſi verbo tãtùm reproducatur, habet actor intentum facultatis producendi contra reum, tanquam contumacem, nempe proceſſum per audientiam contradictarum, abſque realis citationis reproductione, ſaltem vſque ad concluſionem in cauſſa, & ita reus magis vrgetur ad com-
parendum. Dixi g autem vſque ad concluſionem 8
in cauſſa, * quia per eam vlteriori probationi re- 7
nunciamus ad ca. cùm dilectus, de fide inſtr. ca. 2. de reſti. in integ. lib. 6. clem. ſæpè de re iudi. quãobrem ſi citatio realiter reproducenda ſit, & per

teſtes

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

teſtes relatio exequutoris recognoſcenda, velu-
ti ſpecies probationis non eſſet vlterius differẽ-
da, niſi fortè diceremus, quòd iſta verbalis repro-
ductio, facta in termino faceret realem termini
ſubſequutam retro trahi, ita, vt fingeretur facta
in termino, ad nota. per Bald. in cap. 1. in princ.
extra de fide inſtrum. per Felin. in cap. licet cau-
ſam, col. 13. in prin. extra de probatio. Altera vti-
litas eſt, quæ ex verbali hac productione reſul-
tat, & certior, quòd ſi reus ante realem reprodu-
ctionem compareat per ſe, vel procuratorem le-
gitimum, propter præſumptionem exequutę ci-
tationis, quæ vt ſuprà diximus, ex comparitione
oritur, releuaretur actor à reali hac citationis &
exequutionis productione. Rota deciſ. prædicta
637. in anti. & conſequenter ab impenſa regiſtri,
quæ in regiſtratura ſimilis reproductionis teno-
riſque dictæque citationis, & eius exequutionis,
necnon examinis teſtium ſuper recognitione a-
liàs fieret, quæ eſſet ad minus duorum aureo-
rum.

h *b* Addo, quòd minus poterit actor contra reũ
ſic citatum, & non comparentem, tanquam con-
tra contumacem per audientiam contradicta-
rum procedere, vbi citatus eſſet vigore clauſu-
læ, omneſque alios ſua interesse putantes, vel ſi
nominatus eſſet in citatione, non tamen ſimpli-
citer, ſed cum conditione, quatenus prætende-
8 ret intereſſe, idque ea ratione, quòd * ſimilis ci-
tatio non arctet ad comparendum, niſi quatenus
citatus velit ad cauſſam venire, eſt enim moni-
toria potius hæc citatio, quam arctatoria ad
not. per Inno. & Hoſt. in ca. dilecti, de exceptio.
Quod ſi cótra eum procederetur, proceſſus eſſet
nullus,

nullus, tanquam fundatus in contumacia, quæ non erat, c. ſanctæ Mariæ de conſtit. ca. inter quatuor de maio. & obed. ca. 1. & ca. quoniam ergo, vt lite non conteſta. Fateor tamen, quod ſibi præiudicaret ſententia pro actore, contra alios non comparentes, data ad effectum, vt volens poſtea agere, impediatur, idque quod ſciuerit & paſſus fuerit eius cauſſam agi, nec perſonaliter citatus poſſet prætendere ignorantiam proceſſus, argu. dict. cap. quamuis, & ca. ſuborta de re iudi. & l. ſæpe, ff. eo. titu, non tamen ad effectum, vt ſi poſſeſſor eſſet, impediatur retinere rem, vel beneficium, de quibus ageretur. Nunquam enim ſimilis ſententia, tametſi apta impedire, vt ſic citatus non agat, ſatis erit ad impediendam retentionem, ſed ad hoc, vt ſimilis ſententia contra ſic citatum exequi poſſit, non eſſet ſic generalis & incerta, contra omnes intereſſe putantes ferenda ſententia, inſtit. de actio. §. curare, l. prima de ſenten. quæ ſine certa quanti. per totum. Quæ omnia procedunt, vbi quis non eſſet in citatione nominatus, ſed vigore præſcriptæ clauſulæ generalis citatus eſſet per exequutionem in ſpecie quæ exequutio in Ro. Cu. de æquitate toleratur, ſecus autem, vbi fuiſſet in citatione à iudice nominatus, Rot. de cita. & dilat. ſi impetretur 419. quam pro prædictis omnibus omninò videbis, vbi etiam collector ſuadet pro conſilio actori, qui contra ſic citatum proceſſiſſet, vt obtineat commiſſionem reualidatoriam proceſſus, & refert collector fuiſſe in ſuo caſu conceſſam, licet vt ipſe credit minus iuſtè.

Verùm * ſi reus cœpto iam proceſſu, per actorẽ ſuperueniat, videamus qualiter audiendus ſit 9

in qua-

in quauis parte iudicij,& admitti ſolet ad cau-
ſam in ſtatu,in quo reperit eam,nec alias præce-
dens eius contumacia mulctari ſolet, niſi quo
actus facti tenent, in eius præiudicium poſtq
ſciuit cauſam ſuam tractari, nec poteſt præte
dere ignorantiam,argum.d.c.quamuis,&c.ſu
orta de re iud.& l.ſæpè,ff. eo. tit. Præiudiciu
autem poteſt eſſe multiplex. Finge, quòd acto
in teſtium examine properaſſet abſque interro-
gatorijs rei,præiudicarent enim,ac ſi cum eis e
aminati eſſent, ſuccurreretur tamen in hoc re
ſi vellet teſtes expēſis ſuis ſuper interrogatorij
repeti.Rurſus finge, quòd poſt terminum ad ar-
ticulandum ritè& rectè ſeruatum ſuperueniret
non poterit amplius dare obiectus, Rota decl.
30.num.6. in vltimis in fin. Idem ſi poſt dilatio-
nes datas ſiue terminos, vt aiunt ſeruatos, qu
non concederetur de nouo,neque vlterius expe
ctabitur, niſi inquantum videbitur auditori.
dem quoque ſi poſt vnam, vel plures ſententi
latas compareat,quia connumerabuntur ad co
ſtitutionem trium & rei iudicatæ, idem dea
ſi poſt latam ſententiam,lapſaque tempora a
appellandum, quia præiudicabit ſibi lapſus te
poris,& amplius non appellabit, prout inferiu
dicemus. Quod ſi ſuperueniat reus contuma
poſt primam ſententiam, infra tempus tame
ad appellandum audiri ſolet ſimpliciter appe-
lans, abſque vlla expenſarum refectione, pr
mulcta ſuæ contumaciæ fuerit perſonaliter, a
liaſve in exequutione citationis apprehenſus, ſ
verò poſt tempora ad appellādum ſuperueniat,
& tunc aut reus in axequutione citationis perſo-
naliter fuit apprehenſus, & non alias via ordi-
naria

naria appellationis audiretur, ſed extraordinaria reſtitutionis refectis, dum tamen expenſis, in quibus actorem fatigauit, argum. tex. in cap. exceptionem de exceptio. nec aliàs cogeretur hoc caſu dimittere poſſeſſionem, & iudicato aliter parere, quaſi cauſa non fuerit, parte abſente, plenè diſcuſſa, cuius merita partium aſſertione pãduntur, l. fin. C. ſi per vim, vel alio me. Aut non fuit reus contumax in exequutione citationis perſonaliter apprehenſus, & tunc non erit neceſſaria via reſtitutionis extraordinaria. Sed poterit reus ſimpliciter à die notitiæ appellationem emittere, & ſignatura dabit commiſſionem ſimplicis appellationis cauſſæ à die habitæ notitiæ, cum clauſula tamen, prout de iure, Rota de appell. cum iura. 303. in not. Si verò reus contumax ſuperueniat poſt duas vel tres conformes, per audientiam, latas, tunc propter nimiam contumaciam partis non daretur reſtitutio, niſi cum clauſula, Parito iudicato, ad tex. in l. fulcinius, §. fin. ibi propter nimiam coutumaciam, ff. ex quibus cau. in poſſ. eatur. Quæ clauſula importat dimiſſionem poſſeſſionis, reſtitutionem fructuum perceptorum, & expenſarum litis ſolutionem, mitigaretur tamen iſte rigor, vbi reus contumax allegaret paupertatem, ob quam ſignatura daret ſibi commiſſionem reſtitutionis dilata, ſeu reſeruata in fine litis fructuum & expenſarum ſolutione, ſub hac formula reſcripti. Placet D. N. Papæ dimiſſa poſſeſſione conſtito, de oratoris
paupertate; Paupertas enim, & ſi à reſtitutione 1
fructuum & expenſarum ſolutione excuſet, nó 10
tamen à dimiſſione poſſeſſionis, quam poſt reus, quantumcunq; pauper, facilè dimittere, ad text.

in cap.olim de reſti. ſpolia. quæ proceduntet,
vbi aduerſus tres conformes reſtitutio petere-
tur. Caſſa.deciſ.10.de reſcrip.qui etiam ſtrict
loquitur, vbi ſcilicet latæ eſſent, non per audie-
tiam, ſed in contradictorio iudicio, in qua re-
tutionis ſpecie mos Signaturæ fuit, ſi cauſſa b-
neficialis ſit, reſtitutionem gratioſè conceder-
quòd ſi prophana, cauſam reſtitutionis dúran-
iudicibus committere, prout de iure, Staph.
lit.gra.& iuſt.car.163.

k k Generaliter * autem volentibus via reſtitu-
11 tionis audiri, præfinitum eſt à lege tempus qua-
drienníj, ad tex.in l.fin.C.de reſti. in integr.
etiam ſi eſſet eccleſia, ad cap. 1. eod. titul.in.
computabitur à die vltimæ ſententiæ. Rot.
reſt.integ latis tribus 165.in no.quòd ſi poſt qua-
driennium contumax veniat, etiamſi eccleſia
ſet, non admitteretur, niſi iuſta ſubeſſet cau-
ex qua condemnatus veniret de iure etiam p
quadriennium audiendus, vtpote ratione leg-
mi impedimenti, ad text. in dict.cap.1.de reſti.
in integ.in vi.cum no.quo caſu opus eſſet, imp-
trantem in commiſſione de lapſu quadrien-
mentionem facere. & pro obtinenda reſtitu-
ne, vel eius commiſſione, iuxta naturam cau-
narrare, quòd iuſta ſubeſſet cauſſa, & ſignat-
ſuper omnibus reſcriberet, prout de iure, vt
prà docuimus.

l l Cæterùm mortuo reo, in quacunque par-
iudicij, ſi cauſſa beneficialis ſit, ſolet palatium
actori concedere proceſſum per audientiam co-
tradictarum, contra intereſſe putantes, ad eff-
ctum non ſolum adiudicationis beneficij, vel a
relaxationem fructuum fortè ſequeſtratorum

Rota de reſcrip. in cauſſa beneficiali 144. in not.
verùm etiam ad effectum abſolutoriæ, quæ po-
teſt eſſe vtilis ad multos effectus, Caſſa. deci. 1. de
ſenten. & re iud. nec vlterius citandus eſſet pro-
curator defuncti, etiam dominus litis effectus,
Caſſa. d. deciſ. de appellatio. nu. 3. *m* Secùs * pro- m
phana, in qua citandi ſunt hæredes, ſi qui appa-
reant, ſin autem dandus eſſet curator hæreditati 13
iacenti, *n* niſi fortè ſuperſtes eſſet aliquis defun-
cti procurator, q dominus litis effectus fuiſſet, n
contra quem poſſet in ſimili cauſſa ad vlteriora
procedi, & ſententia contra eum lata hæreditati
præiudicaret, prout etiam tenuit Rota meo tem
pore, & me inſtante, in vna Veneta bonorum in-
ter illuſtrem dominum Comitem Pitiliani cli-
entem meum, & dominos de Allidoſijs ex altera
coram. R. P. D. Aquen.

ANNOTATIONES.

Quamobrem.) *Tametſi * citatio, neutro comparente,* a
circumducta ſit, & perinde habeatur, ac ſi nulla interueniſ- 14
ſet, l & poſt edictum. §. 3. ff. de iudic. & capit. 1. de dolo &
contum. in 6. poterit nihilominus in hac citatione per edi-
ctum ad ſubſequentes actus procedi, cumque illa, quò ad pri-
mum annum, tantùm abolita videatur, vt pulchrè Mil in
verbo citatio tamen, colum. 4. atque Vant. de null. ſent. ex
def. cit. numer. 111 ſcriptum reliquere, & conferunt ad hæc,
quæ ab Inno. ſcribuntur in cap conſuluit. de offi. deleg & in
c. auditis, de procur. & ab Affl. deciſ 366. num. 4. Nicolaus
Anto. Grauatius.

Primum.) *Aduerſus * generaliter ad totam cauſſam*
citatum, & comparere contemnentem, abſque alia citatio- b
ne, vſque ad ſententiam procedi poſſe, Doct. autumant: inter 15
quos Spe. ti. de citat. §. viſo. vbi Ioan. An. Mil in verbo Cita

tatus ſpecialiter ad vnum. Abb. in cap. fin. colum. 3. de dila.
Verùm in Rom. Cur. ſtylus viget, contra talem contumacem
decernere proceſſum per Audientiam contradictarum, &
le per edictum, ad omnes citatur actus, Rota deciſ. 69. Ab
re. & deciſ. 220. licet, in no. Felin. in ca. quoniam frequen
ter, §. porrò numer. 20. vt lite non conteſt. & Vant. de nul.
ſent. ex def. cit. num. 110. Intelligas tamen hanc generalem
citationem ad totam cauſſam tunc fieri poſſe, cùm longius di
ſtant, qui citantur, ſic Abb. ait in dict. cap. vltim. cui aſſip
lantur Alexand. in l. qui ante cal. ff. de verborum oblig.
& Iaſ. in l. nec quicquam, §. vbi decretum, in decima limit.
numero 37. ff. de offic. proconſ. & eſt communis opinio, Ma
ranta atteſtante in praxi in 2. part. in verb. Citatio, numer.

Com. opi. 118. Quamuis Iaffr. Balb. deciſ. 42. contrariam opinionem
receptiorem eſſe teſtatum reliquerit. Veruntamen prior opi
nio vſu recepta eſt, cùm in omni actu ſpeciatim citari debeat
l. de vnoquoque, ff. de re iud. Sed remotis in locis non ita
ria, generale edictum fieri admittitur, ne quolibet actu ma
nis impenſis atque laboribus abſentem quis citare obſtringa
tur. Quam quidem communem his caſibus procedere intelli
gas, quibus ad ſententiam, lite non conteſtata, peruenitur
teſt, aliter enim, quò ad ipſam ſententiam citatio haudqua
quam valeret, ſic Bald. reſpondit conſi. 4 lib. 5. Itemque in
telligas, quando citatus ſemper contumax fuit, quòd tunc
eum, alia abſque citatione, procedi poſſit. ſecus verò, ſi ſemel
comparuiſſet. Nam ſanè hoc caſu illum iterum citare opor
rit, Docto. in d. l. qui ante cal. Abb. d. c. vlt. & Vant. memo
rato loco num. 113. cum ſequ. Rurſus & intelligas com. opi.
quando citatus contumax eſſet, & ſententiam ſe prolaturum
iudex comminatus fuiſſet, teſte Antonio Nicæno in concord.
Gloſſ. conſ. 52. in 10. limit. Nic. Ant. Graua.

e Quod ſi.) Formam * procedendi, contra actorem non
16 comparentem, videbis apud Formularij compilatorem lit.
variarum commiſ. pagina 11. colum. 2. nam abſoluitur reus,

actor-

actorque in expenſis condemnatur, & eis niſi prius refectis,
audiendus haudquaquam erit, Andr. Iſern. in conſtit. reg.
Neap. Sponte volentibus, & habetur cap. 1. de dolo & con-
tum. in 6. & in l. ſancimus, C. de iudic. & vtrobique com-
mentatores. Verùm * vt contumax quis dici queat, ipſius 17
contumaciam accuſare oportet, aliter enim contumax nequa
quam appellari poteſt, Barto. in l. 2. colum. vltim. ff. ſi quis
in ius voc. non ier. & in l. conſentaneum, col. vltim. C. quom.
& quan. iudi. & in authen. ei qui in fine, C. de temp. appell.
tradunt Bald. Paulusque Caſtren. in l. properandum, §. &
ſiquidem, C. de iudic. & Marſ. in l. de vnoquoque, numero
143. ff. de re iudic. Cæterùm intelligas tunc contumacem pu-
niri, cùm ab eo quid dari fieri ve petatur, ſecus * autem quan 18
do citatur, ſi ſua putauerit intereſſe, quia talis citatio ad com
parendum haud aſtringit, ſicque contumax non cenſendus, vt
condemnari poſſit, veluti Bald. docet cap. 1. colum. 5. ver.
& nota. de milite vaſall. qui cont. eſt, cuius aſſecla eſt A-
lexand. in l. teſtamenta omnia, C. de teſtam. Nico. Ant. Gra-
uatius.

Sed noua.) Formulam * quando quis ab inſtantia iu- d
dicij ſe abſolui petit, videas traditam per compilatorem For 19
mularij Aduocatorum, circa prin. c. 36.

Admoneo.) Adde, quòd licet * expenſas contumax e
reſarcire velit, hucuſque tamen audiendus non erit, niſi prius 20
de iudicio ſiſti cauerit, §. ſi verò ſemel, in auth. de exhib. reis
& in d. c. 1. de dolo & contum. in 6. Cui quidem contumaci,
niſi effectu expenſas ad vltimum vſque quadrantem ſolue-
rit, audientia denegatur: vt perbellè Bald. ſcriptum reliquit
in cap. conquerente, colum. 1. de reſt. ſpo. cui Iaſ. conſentit a-
lias cumulans authoritates in authen. qui res, C. de ſacroſ. ec-
cleſ. & in l. ſancimus, C. de iudic. ibique in 4. not. regulam
tradit, quam deinde duodecim modis ampliat. Cæterùm il-
lud miſſum non faciam, quod Iaſon ibi numero 13. accuratè
ſcribit, regulam ſcilicet eſſe intelligendam, contumacem, niſi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

refectis expenſis, non eſſe audiendum, quando tamen illæ li-
quidæ ſunt, & à iudice taxatæ, aliàs verbalis oblatio cum fi-
deiuſſore ſufficeret. Ibique videbis etiam, an interim pecu-
niæ depoſitio pro expenſis fieri poßit, multáque alia ſuper
huiuſmodi expenſarum materia eleganter diſſerit. & nume-
21 ro 17. an * ab expenſarum condemnatione, ob contumaciam
facta, appellari poßit? quæ ex induſtria, ne longior ſim, ſi-
lentio inuoluam. ſatis eſt locum indicaſſe. Illud tamen ad-
22 notare precium operæ viſum fuit, quod expenſæ ob contuma-
ciam debitæ, perſolui ſemper debent, etiamſi contumax iu-
ſtam litigandi cauſſam habuerit, vt Caſſad. docet deciſ. 3. nu-
mero 3. de appell. Sed quæ expenſæ reſarciri debeant, infra
vltimi libri cap. 2. ſub lit. N. explicabimus. Nic. Ant. Grau.
f Admonemur.) Iure quidem Veſtrij ſententia proce-
23 dit. Nam * in omni citatione tria conſiderantur, ipſius ſci-
cet iudicis cōmißio, Citationis executio, ipſiusq́; exequutoris
relatio, aliàs citationem viribus carere, prodiderunt Bal. in l.
vlt. im. C. de fer. Feli. in c. gratum, col. 3. de offi. deleg. & in
cap. 1. de iudic. & latius Iaſ. in §. quadrupli. inſti. de actio.
Com. opi. Nec ipſa citatio de iudicis commißione facta præſumitur, vt
communis ſcribentium extat concluſio per Aret. relata con-
ſil. 33. conſultatio. colum. antepen. & Felin. in cap. quoniam
contra in 5. colum. de probat. Quam quidem communem o-
pinionem trifariam amplia, ac ſimiliter limita, veluti per
Ripam in ca. 1. col. 44. de iudic. Quanquam pluribus in locis
vſu receptum eſt, (quando tamen publici nuncij ſunt) vt de
citatione eis credita fides adhibeatur, licet commißio aliter
ex actis non appareat, veluti Docto. allegatis in locis aiunt,
& Corn. conſil. 95. libr. 4. Qui quidem vſus in Neapolitano
Regno viget. Cæterùm illud præterea libet adiungere, quod
24 * citationis exequutæ relatio adeò eſt de ſubſtantia, vt die
feriata ad honorem Dei fieri non poßit, teſte Salicet. in d. l.
vltim. cui Alexan. adſtipulatur in l. 2. §. nunciatio. col. 7. de
nou. oper. nun. Hinc eſt Bartholum voluiſſe in l. hæc autem.

§. 1.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

§.1. ff. ex quibus cauſ. in poſſ. ea. cui Pau. Caſtren. conſentit
conſi. 81. libro 2. quòd iudici de contumacia cit ti liquere de-
beat, & hoc quidem abſque nuncij r l tion eſſe non poteſt,
idcirco abſolutè docuit, quòd ſi primùm iudex aduerſum con
tumacem pronunciat, & deinde ipſius nuncij relationem ad-
mittit, quòd proceſſus nullus redderetur, hanc eandem ſen-
tentiam iterum idem Bart. literis mandauit in l. multum, in
fin. ff. de cond. & demonſt. quam comprobat Alexa. in l. ſed
ſi de ſua, ff. de acq. hæred. Nic. Ant. Graua.

Dixi autem.) *Regula eſt, quòd * facta concluſione in* g
cauſſa amplius probationes non recipiuntur, cap. auditis, de 25
*procur. ca. cùm dilectus, vbi Felin. in princ. de fide inſtrum.
& Doctores omnes in l. admonendi, ff. de iureiurand. Hæc
tamen reg. plures admittit limitationes. Nam locum non
habet in probatione facienda per partis confeſsionem, autho-
ribus Baldo Pauloque Caſtren. in rubri. C. de probat. Hinc
eſt, quod litigantes, poſt concluſionem interrogari poſſunt, vt
per Abb. & Felin. in cap. cam Ioannes, de fide inſtru. Item
regula ipſa exceptionem patitur, quotieſcunque iudex, vt ei
notior ſit cauſſa, ſe inſtruere velit, tunc etenim poſt conclu-
ſionem, ex ſuo officio teſtes recipere poteſt, & informationē,
etiam ad ius partis nouiter fundandum, vt communiter te-* Com.opi.
*neri concludunt. Alexa. in l. 4. §. hoc iudicium, ff. de damno
infect. & Dec. in ca. 1. in 4. notab. de iudic. licet Bello. in con
ſil. 59. numero 6. hanc communem ſententiam neget: tamen
illam in cauſsis ſummarijs veram fatetur. Item reg. nec lo-
locum ſibi vendicat, vbi in cauſſa procederetur ſola facti ve-
ritate inſpecta, tunc enim poſt concluſionem teſtes admitti
poſſe conſueuerunt, Imo. in Clemen. ſæpè, de verbo. ſignifica.
& Alexand. conſi. 84. libr. 4. Quod tamen verum eſſe exi-
ſtimo, quando teſtimonia non fuerunt publicata, atque dedi-
cita, aliàs huic opinioni accederem minimè, timor enim ſub-
eſſet, ne latenter teſtes muneribus ſubducti, falſum perhibe-
rent, per text. in authen. ſi verò de teſti. quo illa communis*

Com.opi. *ſundatur opinio, teſtes non recipi poſſe poſt aliorum dedi-*
26 *tas teſtationes, de qua meminit Bello conſil. 25. numero 6.*
Rurſus reg. limitatur in probatione, per rei euidentiam lo-*
cique aſpectum, Bald. in l. contra negantem, in fin. C. ad leg.
Aqui. in l. ſi quis teſtibus, etiam in fin. C. de teſtib. Nam
nulla maior poteſt eſſe probatio, Afflict. deciſ. 107. numero
6. & deciſ. 216. numero 3. Barbat. in cap. euidentia, de accuſ.
& conſilio 7. libro 1. & Curt. in l. admonendi, numero 32. ff. de
iureiur. vbi omnium probationum hanc ſuperlatiuam appel-
lat, vſqueadeò, vt talis probatio nunquam excluſa cen-
ſeatur, vbi prodiderunt Alexand. conſilio 116. poſteaquam,
in fin. lib. 1. Ieſ. in l. 1. numero 10. ff. de nou. operis nun. vbi
quoque multorum teſtimonio comprobat ſententiam nunquam
in iudicatum tranſire, quando illam per euidentiam reim-
quam, inualidamque eſſe conſtat. Deci. in ca. cum ſpeciali,
porrò in 2. nota. de appell. Ruin. conſi. 138. num. 24. lib. 5. Al-
ciat. de præſump. in 2. part. num. 16. Catel. Cot. in memor. in
verbo damnum datum. Bertrand. conſil. 337. lib. 1. Ieſ. in l.
eum qui, §. in popularibus, num. 5. cum ſequen. ff. de iureiur.
& Ioan. Bap. Plot. in rep. l. ſi quando, num. 777. C. vnde vi,
qui omnes hac de reprobatione per rei euidentiam affatim
Com.opi. *loquuntur, ex quibus communem eſſe opinionem liquidò con-*
ſtat, quod probatio per rei euidentiam, etiam poſt concluſio-
nem in cauſſa admittatur. Nonnullas etiam præter memora-
tas, regula ipſa patitur exceptiones, quas apud Maran. vide-
re poteris in praxi in 6. part. verſi. concluſio. Item regula non
habet locum in cauſſa matrimoniali, in qua poſt concluſio-
nem teſtes examinari poſſunt, ca. ſicut ex literis, de ſponſal.
Fel. in ca. ad hoc, nume. 2. vt lite non conteſta. vbi Ioan. An.
25. priuilegia matrimonij enumerat, & inter cætera hoc, de
quo meminimus. Nicol. Anton. Grauatius.

Addo.) *Huc autem vergit, quod suprà annotauimus,*
h *ſub litera C.*

Paupertas.) *Paupertas* *ſæcum multas affert exca-*
ſationes

*ſationes, inter quas à contumacia. Nam finge, honeſtum ho-
minem decenti carere veſte, vt in iudicio comparere, abſq;
dedecore non poßit, certè excuſationem haberet, ne contu-
max dici queat: ſi Alex. credimus in l. 2. §. ſi quis in iudicio.
ff. ſi quis caut. & Felin in cap. ſi quis teſti. in prin. de teſti-
bus. Item paupertas excuſat ab appellando, & ab appellatio-
nis etiam deſertione, teſtibus Guidone Pap. & Ioach. Myn-
ſing. ille deciſ. 436 num. 21. hic autem in ſing. obſeru. Cent.
4. obſer. 97. Itidem excuſat. ſi fideiuſſoriam cautionem pau-
per reperire non valeat, Affl. deciſ. 23 numero 3. Non ab re
igitur Anton. Butr. & Abb in d. c. ſi quis teſti. ſcriptum reli
quère, Iudicem † obſtringi pauperi ſuos teſtes producere nō* 28
*valenti, ſubuenire, auxiliumque præſtare. pro quorum opi-
nione faciunt. quæ Boer ſcribit deciſ. 30. numero 4. & 5. et-
ſi, Felin. in dicto cap num. 8. id non abſque temperamento
intelligat. vbi poſt cæteros multa de paupertate diſſerit, &
pleroſq; caſus enumerat, in quib. pauperes excuſantur. quos
cumulatè apud Luc. Pen. videbis in l. vltim. qui num. li. 12.
& Afflict. in conſti. reg Neap. omnes noſtri, in 2. not & in
conſti. mulieres, in fine, & conſt. ſtatuimus, ipſi etenim 44
paupertatis priuilegia, omnibus ſanè quàm moleſta, atque
perſona in vnum collegerunt. Cuius † quidem anguſtæ tri-* 29
ſtiſque paupertatis probatio alleganti incumbit, Doct. in l. Com. opi.
*ſi verò, §. qui pro rei. ff. qui ſatiſdi. cog. pulchrè Afflict. de-
ciſ. 77. eſtque communis ſententia, Alciato teſte in de præ-
ſump reg. 2. præſump. 27. traditque Couarru. in lib Reſolut.
2. capit. 62. quamuis paupertas homini naturalis ſit, diuitiæ
autem aduentitiæ. Nam nudi naſcimur, capit ſicut hi. 47.
diſtinct. Plinius libro 9. cap. 35 qui ſic inquit: Nos rerum
natura nudos excepit. † Cæterū quis nō pauper dicatur, iudi-* 30
cis arbitrio, cōditione perſonarū perſpecta, relinquitur, ve- Com. opi.
*luti frequentiore calculo à Doctoribus receptum eſt, vt aſſe-
runt Decius conſilio 120. & Bell. conſil 16. Sed illud perpe-
ram obſeruatum. paupertatis priuilegium ſilentio non inuo-
luam, quòd cauſſæ pauperum gratis audiri debent, Paris. in
Synd. in ver. Expenſæ. Boer. citata deciſ. Quibus etiam † de* 31
aduocato à iudice prouidendum eſt, aliàs mortaliter peccat,

32 *& aduocatus * ipſe gratis patrocinari obſtringitur, dñ*
reus erit gehennæ, vti Aug. Clauas. in ſua ſumma docet in
verb. Aduocatus. num. 10. Hinc dixit Afflict. in conſt. reg.
Neap. appellationum tempora not. 5. per text. in l. tam de-
33 *mentis, vbi Accurſ. C. de epiſ. aud. quòd * pauperi appella-*
ti actorum exemplum, abſque mercede exhibēdum eſt. Sed
Proh. Deum immortalem. quis eſt, quis eſt, qui in foro ver-
ſetur, & pauperibus compatiatur, quibus ne parentes quidẽ
ſunt amici. vt Eriſicthone in cap. de ſacrileg. ſic dicam. Nic.
Anto. Grauatius.
k Generaliter.) *Adde Afflict. deciſ. 175. vniuerſim,*
34 *& Dec. conſilio 29. Sed hoc * quadriennij curriculum ad pe-*
Com.opi. *tendam reſtitutionem in integrum à lege præſcriptum, à tẽ-*
Com.opi. *pore veræ læſionis currit, per ea quæ de præſcriptione Fra.*
Balb. ſcribit in tract. præſcrip. in 5. par. quæſtione ſecunda,
qui hanc eſſe communem opinionem teſtatur, tum etiam &
Io. Mau. de reſt. in integr. cap. 44. Sed & illud ad propoſi-
tam materiam adnotare libuit, quod eo loci Balb. ſcriptũ re-
liquit, & cõmunib. ſuffragijs (vt ipſe ait) approbatur, quòd
35 ** iſtud quadriennium nunquã labitur, donec Præſul, qui ec-*
cleſiæ rem haud ritè alienauit, in humanis vitam degit, nec
etiam vbi enormiſſima læſio interuenerit. Nam tunc eccle-
ſia, aut ætate minor, lapſu quadriennij non obſtante reſtitue-
Com.opi. *rentur, gloſſ. in cap. 1. de in integr. reſt. quam ibi Doct. ſequũ-*
tur, & Soc. conſi. 266. in cauſa libr. 2. qui ait dictæ gloſ. opi-
nionem omnibus ſententijs veram & communem iudicari,
quamuis Alex. conſil. 30. lib. 5. oppoſitum tenere videatur,
attamen ipſe non de enormiſſima, ſed enormi loquitur læſio-
36 *ne, idcirco haudquaquã contradicit. Et * quæ dicatur enor-*
mis læſio, quæue enormiſſima. Soc. citato conſi. conſulas Dec.
conſi. 45. & 180. & rurſus 380. Pariſ. conſi. 12. num. 80. lib.
2. & Caſſad. deciſ. 1. de em. & ven. Nicol. Anto. Graua.
l Cæterùm.) *Quod Veſtr. ait, procedere etiã intelliga,*
37 *ſiue beneficiarius * naturaliter, ſiue ciuiliter mortuus fue-*
rit,

*uit, aliam vel ad eccleſiam tranſlatus, vel beneficium reſi-
gnauerit. ſemper enim re integra ſiue non. procuratoris man
datum expirat, ita Docto. tex. in clemen. vlti. de procur. in-
telligunt, aut potius extendunt, & Rota deciſ. 357. Fuit du-
bitatum in no. & Caſſad. deciſ. 2. de appell. ea nempe ratio-
ne, quia in beneficialibus, poſt mortem mandatoris, illi ne-
mo futurus hæres eſſe poteſt. Hinc in Rom. Curia praxis illa
inoleuit, cuius Veſtr. hic meminit, & Vant. etiam multa in
medium afferens de null. ſent. ex def. inhab. ſeu mand. num.
171. & ſeq. Nico. Ant. Grau.*

Secus.) *Aliàs certè nullius * momenti eſſet iudicium,* m
tanquam contra mortuum agitatum, etiamſi per viuentem 38
*defendatur, l. in ſumma. §. vlti. vbi ſcrib. ff. de re iud. l. pen.
ff. quæ ſent. ſine appell. reſcind. & Capic. deciſ. 1. nu. 26. ſed
hoc quidem, vt ſtatim dicam, intelligendum erit.*

Niſi fortè.) *Mandatum * morte mandantis expirat, l.* n
inter cauſſas, in prin. ff. mand. l. eius, qui in prouincia, ff. ſi 39
*cer. pet. Quod tamen locum ſibi vendicat, cùm mandator, re
integra, mortuus fuerit. Quæ * quidem res integra in iudi-* 40
*cialibus, ante litem conteſtatam intelligitur. l. defunctus, ff.
de procur. cap. relatum, ibiq; ſcrib. de offi. deleg. Guid. Pap.
deciſio. 119. At quando procurator * ante mandantis obitum* 41
*litem fuerit conteſtatus, aut de iudicato ſoluendo mandator
ipſe ſatis dediſſet. his certè caſibus, iudex in defunctum, vel
pro eo, proculdubio ferre ſententiam poterit, dummodo in
procuratoris perſonam ipſa concipiatur ſententia, dict. l. de-
functus, vbi interpretes, l. nulla, & Bald. ibi C. de procur.
Abb. in c. mandato, procu. Mil. in ver. Sententia lata contra
defunctum, & tradit Caſſad. deciſio. 2. nu. 11. de appell. Quod
tamen ſemper perpetuum non eſt. Nam ſi abſque hærede
dominus deceſſerit, tunc cum procuratore, quamuis domino
litis effecto ſententia proferri non poterit, vt egregiè Iaſ. do-
cet conſi. 138. lib. 4. & conſ. 9. in addi. col. 1. lib. item 1. Nico.
Anto. Grauatius.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN